

"ואם לא" ? צמצם השוטר גבותיו בקפידה. "אם לא, קח אותי תחתיו, לבית המעצר", הושיט רבי עמרם ידיו לפניו.

* רגעים ספורים לאחר מכן נצפה, בין סמטאות ירושלים. רבי עמרם אבורביע כשהוא זוכה לליווי צמוד של נציג המשטרה העותומאנית.

* השוטר התורכי שנענה להצעתו של רבי עמרם, שחרר לנפשו את חכם ששון, ונצמד לרבי עמרם, לוודא כי הלה איננו מתכנן לחמוק מבין ידיו.

באותו הרגע נשתנו תוכניותיו של רבי עמרם לאותו יום שיש, מן הקצה אל הקצה. הוא מיהר, כמובן, תחילה אל ביתו, לקפל אל הטלית והתפילין ולהודיע לרעייתו כי למשך השעות הקרובות יהיה עליו להיעדר מן הבית, לצורך מצות פדיון שבויים ולאחר מכן, תחת עינו הפקוחה של השוטר התורכי, החל במגבית החירום.

החנות הראשונה שאליה נכנס, היתה חנות הספרים הגדולה של חכם יעקב חי בכור ניסים, ששכנה ברחוב היהודים, הרחוב המרכזי ברובע היהודי. הוא פנה לבעל החנות, שיתף אותו בצרתו של חכם ששון, וביקש ממנו כי ירים תרומתו למען מגבית החירום. חכם בכור נענה ברצון. הוא הרים תרומה נכבדה, ובירך את רבי עמרם כי יצליח במשימתו. מעודד יצא רבי עמרם מחנותו של חכם בכור והמשיך לחנות הסמוכה. גם שם נתקבל ברצון וזכה לתרומה נכבדה. אולם לא כך התנהלו הדברים לאורך כל מסעו. היו

* סוחרים שנענו ברצון ובחפץ לב והרימו תרומה נכבדה, אבל לא מעט מבעלי החנויות קוננו בעצמם על מצבם הדחוק, ואף פתחו את מגירת המזומנים לעיני הבאים, להורות כי אמת בפיהם. היו * שהרימו תרומה דלה, והיד שביקשו מרבי עמרם לשוב בעוד שעה או שעתיים, לאחר שיערכו מאזן בספרי החשבונות ויבררו בינם לבין עצמם כמה הם מסוגלים לתרום.

העלון לרפואת והצלחת אלעזר אלקיים וכל משפחתו ישלם ה' פעולם אמן

הודעות מרכז "Shai for Zion" פתוח בימים : א - ה פלא... 052-5079555

שיעורי לווין

לע"נ מרן הרב עובדיה יוסף זצוק"ל כל מוצאי שבת אפשר לצפות בשיעורי הרש"צ ר' יצחק יוסף שליט"א בלוויין על מסך גדול בבית הכנסת אשר ב"שבט סופר"

מנויים : לקבלת העלון חינם במייל מידי שבוע שלח את המייל שלך למייל: SVISSA8@GMAIL.COM

יוסף חסדי ורחל

1618

נערך ויוצא לאור ע"י "חסדי יוסף ורחל" [בהשתתפות כולל 'חוני המעליל'] העלון לע"נ אבי מורי ר' יוסף בר אסתר סויה ו'ל שנלב"ע ביום ז' סיון התשנ"ב ואימי מורתי רחל בת איזה סויה ע"ה שנלב"ע ביום כז' מר חשון התשע"ז

"ברד ישב"

"זכרון לבני ישראל למען אשר לא יקרב איש זר אשר לא מורע אהרון הוא להקטיר קטורת לפני ה' ולא יהיה בקרב ובעדתו כאשר דיבר ה' ביד משה לו". נאמר בנמרא: "כל המחזיק במחלוקת... רב איש אמר, ראוי להצטרע, כתיב הכא ביד משה לו וכתוב התם 'ויאמר ה' לו עוד הבא נא ירך בחיך ויבא ידו בחיך ויוציאה והנה ידו מצרעת כשלג' ". אם כך קשה מדוע קרה ועדתו שהחזיקו במחלוקת קיבלו עונש כזה כבד ולא נענשו בצרעת? הכתוב אומר שכל מאתים וחמישים האיש מהם מתו באש שיצאה מאת ה' בשעה שהקריבו קטורת ורתן ואבירים ואחרים פצתה הארץ את פיה ובלעה אותם ואת כל אשר להם וירדו חיים שאולה. מכאן ברור מהכתוב שאף אחד מהם לא נצטרע.

הרב פירר, בספרו "פנים חדשות בתורה" סובר שאכן במחלוקת קרה ועדתו לא היה מקום לעונש צרעת. "כי עיקרו של עונש זה איננו בנגע עצמו אלא בתוצאה ממנו", והיא: 'כל ימי אשר הנגע בו יטמא טמא הוא ברד ישב מחוץ למחנה מושבו'. "שלא יהיו שאר טמאים יושבים עמו ואמרו רבותינו, מה נשתנה משאר טמאים ליישב ברד? הואיל והוא הברדיל כלשון הרע... אף הוא יבדל'. ה'ברד ישב' הוא העונש של מידה כנגד מידה על הטא לשון הרע, והנגע בא רק כדי לשמש שיעור ליישיבת ברד זו. השיעור הוא 'כל ימי אשר הנגע בו'. ואילו לאחר 'וראה הכהן והנא נרפא נגע הצרעת מן הצרוע'. וזה ידרבן ממילא את המשלחים לשלח את הצרוע אל מחוץ לכל המחנות.

ברם, כדי לקיים את העונש של ברד ישב, לא מספיק לצוות על אחרים שהם ישלחו אותו אל מחוץ למחנה אלא יש צורך לצוות גם עליו עצמו שהוא יצא אל מחוץ למחנה, ומכיוון שהעונש הזה זקוק לעזרתו של הנענש שירצה לצאת ולא יחזור למחנה אחרי שילווחו, לכן לא יכול היה העונש לבוא אל קרה ועדתו, כי הם לא קיבלו על עצמם את כל מה שכתב משה בתורתו, וממילא לא ירצו לקבל על עצמם גם את הצו של 'ברד ישב'.

מדברי חז"ל ברור שקרה ועדתו לא קיבלו על עצמם מה שכתב בתורה, הוא התלונן על ציצית שכולה תכלת ועל דברים נוספים המוכיחים שקרה לא החזיק מכל מה שכתב משה בתורתו.

רק אלה המחזיקים במחלוקת ואינם חולקים על תורת משה ראויים להצטרע. כי אחרי שנצטרעו יקימו בעצמם את הצו ואז ירפאו, אבל קרה ועדתו שחלקו על תורת משה אחת דינם –מות. החולקים השתמשו במצוות כדי לחזק את טענתם שכל העם קדושים וכדי להבעיר את אש המחלוקת. קרה ועדתו חוזרים ונשנים כמעט מדור לדור וחובה עלינו להסיר את נטל המחלוקת ולקיים את תורת משה מתוך אהבה ואחדות.

העלון לע"נ

שמעון ביטון בר אסתר ע"ה שנלב"ע ב' תמוז 3333.ה.

מאת

שבת כח' סיון ה-תשפ"ו
פרשה: קרח
הפטרה: ויאמר שמואל
שבת מברכין

ראש חודש תמוז ביום שני
ושלישי המולד ביום שני
בשעה: 16:46 - 16:46 חלקים

הדלקת נרות - 19:29
צאת השבת - 20:22
ר"ת: 21:18

הדלקת נרות בשבת הבאה 19:31

קרח	קחת
3:59	4:00
4:06	4:07
5:35	5:36
12:43	12:45
13:19	13:21
19:51	19:53

הנהגות מרן

הנהגות מרן

"תפילין"

מעשה בא לפני הגאון רבי צבי פסח פראנק זצ"ל. בתפילין שהיודין שלו היו קצתן ביד הפוכה וקצתן ביד ישרה והורה לפסלו. ומרן דן לפניו שיש כן להכשיר תפילין אלו. וכשמע הרב פראנק את דבריו בזה ענה לו בראשו וחזר בו מהוראתו והסכים עמו להכשיר התפילין. אינו מקפיד הוא בעצמו לקפל הטלית והתפילין בסיום התפילה, אלא נותן לאחרים שיעשו זאת עבורו, כפי שרואים כיום משמשו האישי נאמן ביתו מקפל לו את התפילין והטלית מדי יום.

העלון לרפואת

מנשה בר דוד וברוריה מרת אהרתי יזינה בת רחל ולע"נ תמי' ח' שלום בר עמחה ז"ל המנוח מרים בת רחל ע"ה הרוצה להקדיש את העלון או חלקו בטל... 052-5079555

דיני שהייה בצליה ובאפיה ובקלי הבישול
ההלכות מספר "הלכה ברורה" להרה"ג דוד יוסף שליט"א

רדיית פת בשבת מתנורים שבזמנינו

ואם הניח הפת בתנור באיסור, דהיינו כשלא קרמו פניה סמוך לכניסת השבת, (שנתבאר לעיל סעיף כד שאסור לו לאכול מאותה פת אלא מזון שצריך לשלש סעודות שבת), יש אומרים שאף בתנורים שבזמנינו אסור לו לרדות מהפת אחר שנסתיימה אפייתה אלא מה שצריך לשלש סעודות שבת, ויש אומרים שמותר לרדות את כל הפת מהתנור, כיון שבתנורים שבזמנינו אין איסור רדיה כלל, ואף על פי שלענין אכילה אסור לאכול מאותה פת אלא כשיעור שצריך לשלש סעודות שבת, מכל מקום לענין רדיה מותר לרדות אף יותר משיעור הצריך לשלש סעודות, ואין זה נחשב כהכנה משבת לחול, כיון שצריך לאכול חלק מאותה פת בסעודות שבת. והרוצה להקל בזה במקום צורך, כגון שהושש שתתקלקל הפת אם ישאירנה כל השבת בתוך התנור, יש לו על מה שיסמוך. ומכל מקום אינו רשאי להוציא את הפת במרדה כדרך שעושה בחול.

וכל זה אינו אלא בתנורים שאין בהם וסת חום (טרמוסטט), אבל תנורים שיש בהם וסת חום, כבר נתבאר לעיל (סעיף כב) שאין להשתמש בהם כלל בשבת, מפני איסורי מבעיר ומכבה כשפותה או סוגר את דלת התנור.

לג. בדין האמור לעיל בסעיף הקודם, שבתנורים המצויים בזמנינו שאין מדביקים את הפת בדפנות התנור, מותר לרדות מהם בשבת פת אפילו יותר מהשיעור שצריך לשלש סעודות שבת, היינו באופן שדעתו לאכול חלק מאותה פת שרודה מהתנור, אבל כשרוצה לרדות את הנותר רק לצורך אחר השבת, ואינו צריך בשבת לאותה פת הנמצאת בתנור, אין להקל לרדות את הפת הנותרת מהתנור, מפני שהוא מכין משבת לחול. ויש אומרים שאם תתקלקל הפת אם ישאירנה בתנור, יש להקל לרדותה בשבת בתנורים שבזמנינו ואפילו כשאין דעתו לאכול ממנה בשבת, כל שקרמו פניה של הפת קודם כניסת השבת. והמיקל בזה יש לו על מה שיסמוך. וטוב שכשבא לרדות הפת יחשוב בדעתו לאכול אף מפת שאינו צריך לשלש סעודות, ויאכל מעט מהפת שהיא יותר ממה שצריך לשלש סעודות.

ועל ידי גוי יש להקל לרדות פת בתנורים שבזמנינו אפילו כשאינו צריך כלל לאותה פת אלא למוצאי שבת.

"ויקח קרוח"

כתב הרב שפתי כהן זצ"ל: המילה "ויקח" במילואה (ונו יוד, קוף, חת, עה"כ) בגימטריא "בוטח בעושרו היה". ומהיכן היה עושרו? כאשר הקב"ה אמר לבני ישראל שישאלו מהמצרים כלי כסף וזהב, היתה הכוונה לכל השבטים שהשתעבדו לעבודת פרך, אך לא לשבט לוי שהיו פטורים מן השעבוד.

אבל קורח שהיה לוי התקנא באחיו הצוברים עושר, ונכנסה בלבו חמדת ממון. אמר לו הקב"ה: אתה חומד ממון שאינו שלך? טול ממון רב, אבל אותו תראה, וממנו לא תאכל!

גילה לו הקב"ה את מטמונו של פרעה והוא היה לעשיר גדול - אבל כל עושרו אבד עמו...

אשרי האדם, המסתפק במה שיש לו.

"ויקח קרוח"

פירש רש"י: "שלקח מקח רע לעצמו". רואים אנו, כתב רבינו בן איש חי זצ"ל, שמחלוקת קרח קרויה בשם "סחורה".

ומדוע? כי כתוב "ובני קרח לא מתו", ופירשו המפרשים, שעדיין יש לו בנים ותלמידים, הממשיכים בדרכו לעורר נדנים ולהפיח מחלוקות, ולחרוץ לשון על גדולי ישראל ומנהיגיו. וכמו שכתב רש"י: "פרשה זו יפה נדרשת", תמיד יש מי שדורש אותה ומפתח אותה, ועושה על פיה מטעמים... הרי שזוהי סחורה המבוקשת תמיד. אבל - מזהיר אותנו רש"י הקדוש - דעו לכם שזהו "מקח רע", סחורה הממיתה אסון על העוסקים בה.

"בוקר, ויודע ה' את אשר לו"

מדוע לא ערך משה רבינו ע"ה את המבחן בו במקום?

וביאור האור החיים הקדוש זצ"ל: "נתכוון בזה איש האלוקים לתת להם זמן לילה להתבונן במעשיהם, אולי יכירו כי לא טוב עושים, ויחזרו בתשובה".

הנהגה טובה היא, לא להחליט על דברים בחפזון, אלא "לישון עליהם לילה", ואז מתבוננים בהם בבוקר במבט נינוח יותר, וביתר ביקורת.

"אמור אל אלעזר וירם את המזותות והיו ציפוי למזבוח" רבינו האברבנאל זצ"ל שאל, מדוע אלעזר נצטוו לרקע את המזותות לציפוי המזבח, ולא אהרון הכהן? וענה, שהואיל וקורח ועדתו חלקו כנגד כהונתו של אהרון, אילו היה אהרון לוקח את המזותות ועושה מהן ציפוי למזבח היה הדבר עלול להתפרש כאילו הוא מוסיף על קלונם של קורח ועדנו, ושמה למפלתם. לכן הצטוו בכך אלעזר בנו.

כמה יש לנו ללמוד מכך, שגם אם זכינו בניצחון על יריבנו, שלא לפגוע בהם ושלא להכאיב להם חלילה!

כמה נפלאים נתיבות התורה, שדרכיה דרכי נועם ונתיבותיה שלום!

"ויתן את הקטורת וכפר על העם ויעמוד בין המתים ובין החיים"

פירש הרב בעל העקידה ז"ל שהקטורת מעילה לעצור את המגיפה אולם בתנאי שחוזרים בתשובה שאם לא כן, הקיטרוג ימשך חלילה.

לפיכך עמד אהרון בין המתים לחיים, להזכיר לחיים להתבונן במוות ולשוב בתשובה.

וכתב, שמצא כן בדברי הזוהר הקדוש. שם מסופר שרב אחא נקלע לכפר שהיתה בו מגיפה רחמנא ליצלן, ובכל רגע מתו אנשים. לקח ארבעים איש ושלה מניין לכל צד בכפר, שיאמרו בכוונה את פרשת הקטורת והקורבנות, והגזירה התבטלה. נרדם רב אחא, וראה בחלמו שאומרים לו: כשם שעשית זאת, לך ואמור להם שישבו בתשובה, מכיוון שהם חטאו ויש עליהם קטרוג.

קם והחזירם בתשובה, וקבלו עליהם שלא יתבטלו מן התורה לעולם, והוא החליף את שם המקום ל"מתא מחסיא".

הרי לנו את מהלך פרשתנו. "ויתן את הקטורת", זו קריאת פרשת הקטורת בכפר. "ויעמוד בין המתים ובין החיים", זו החזרתם בתשובה. "וישב אהרון אל משה" - משה הוא נותן התורה, וזוהי הבטחתם שלא להתבטל עוד מלימוד התורה!

פרשת קרח

"ויקח קרח"

ויקח קרח - שעשה קרח בישראל. בן יצהר - שהרתח את העולם כולו בצהריים.

בן קהת - שהקחה את שיני מולידו. בן לוי - שנעשה לוי לגיחנום.

יעקב ביקש רחמים על עצמו שלא יחשב עמהם, שנאמר:

"בסודם אל תבוא נפשי - אלו מרגלים, ובקהלם אל תחד כבודי - אלו עדת קרח.

דתן - שעבר על דת קל. אבירם - שהעביר לבו מלעשות תשובה. און - שישב כל ימיו אנינות.

בן פלת - שנעשו לו פלאות. בן ראובן - בן שראה והבין. אמר רב: אשתו הצילתו.